

Udvalget mener, at man kan gaa et Skridt videre og lade Regnskabet decideres af Ministeriet.

Endvidere er hele Udvalget gaaet ind paa, at der, forinden den attraaede Begunstigelse meddeles Foreningerne, bør finde et almindeligt Gjennemsyn af Statutterne og efterfølgende Udfærdigelse af dem i ny Affattelse Sted, hvilket ligeledes ifølge Lov af 28de Mai 1880 § 4 l kun vil kunne ske med Indenrigsministerens Samtykke. Denne Foranstaltning vil allerede være retfærdiggjort ved formelle Hensyn, idet de nuværende Statuter ere forsynede med en Række Tillæg, som vanskeliggjøre Ovsigtigen, hvorfor en Modifikation af Bestemmelserne vil være ønskelig. Men hertil kommer endnu den reelle Grund, at der ved Indførelse af en Ændring, ved hvilken foruden Statskassens ogsaa Interessenternes Ansvar udstrækkes, er Anledning til at underkaste Statutterne en fornøjet Prøve for derefter at forme dem i en Skikkelse, der paa bedste Maade betrygger Foreningernes Soliditet. En indgaaende Undersøgelse af, hvilke Ændringer der til dette Diemed maatte være ønskelige, finder Udvalget ikke Anledning til at indlade sig paa, men forudsætter, at det Nærmere i saa Henseende vil blive Gjenstand for Forhandling mellem Indenrigsministeriet og Foreningernes Bestyrelser. Kun er der en enkelt Ændring, som Flertallet tillægger en saadan Betydning, at den har gjort dens Sværskættelse til en Betingelse for Lovforflagets Vedtagelse, og som ogsaa Mindretallet har ment at kunne give sin Tilslutning, nemlig den, at ingen af Foreningernes Bestyrere, Repræsentanter, Embeds- eller Bestillingsmænd, saaledes som det for Tiden f. Ex. er Tilfældet med Repræsentanterne, der lønnes med pro mille Gebyr, bør vederlægges for sit Arbejde i Foreningernes Tjeneste paa en saadan Maade, at han er interesseret i Ublaans Antal og Størrelse. Dette Forslag er ikke et Udtryk for en Mistillid til de nuværende Repræsentanter, men begrundet i rent saglige Hensyn. Heller ikke

er det Meningens med samme, at Vederlaget ikke skulde kunne fastsættes i Forhold til det Arbejde, Repræsentanten virkelig har udført i Foreningens Tjeneste, altsaa f. Ex. i Forhold til det Antal Laanebegjæringer, han har havt at behandle. Men Hensigten dermed er kun at afværge, at Vederlagets Størrelse retter sig efter Antallet og Størrelsen af de bevilgede Laan, saa at Repræsentanten vil have en desto større Indtægt, jo flere og jo større Laan der bevilges. Udvalgets Flertal har herefter ment at burde foreslaa et nyt Stykke føiet til § 1 saalydende:

Denne Ændring er dog betinget af, at der for Foreningerne udfærdiges nye Statuter, stadfæstede af Indenrigsministeren, hvori indeholdes Alt, hvad der i Øvrigt er foreskrevet i Lov 28de Mai 1880 § 4, saaledes som den er blevet ændret ved Lov 12te Mai 1882, samt Bestemmelse om, at den administrerende Direktørs Valg stadfæstes, og Foreningens aarlige Regnskab decideres af Indenrigsministeren. Derhos maa de Lønninger som maatte fastsættes for Foreningernes Direktører, Repræsentanter og andre Embeds- og Bestillingsmænd, ikke være bestemte saaledes, at deres Størrelse er gjort afhængig af de bevilgede — om end vel de begjærte — Ublaans Antal og Størrelse.

Mindretallet (H. C. Hansen, Th. Nielsen og Skel) kan tiltræde dette Forslag, dog uden at tiltræde Motiveringens.

H. C. Hansen og Th. Nielsen har havt Betænkelse ved at tiltræde Forslaget om, at den administrerende Direktion valg godkjendes af Indenrigsministeren, navnlig fordi Bestyrelsen for Østifternes Forening kun bestaar af 3 Medlemmer, og naar vi som Betingelse for at kunne stemme for Forslaget forlange et Tilfagn fra Indenrigsministeren om, at han vil være villig til at stadfæste en Statutforandring, gaaende ud paa, at ogsaa denne Forenings Bestyrelse kan komme til at bestaa af 5 Medlemmer.